

[Aksel Møller.]

les til disposition for investeringsopgaver, dette overtræk er et udtryk for en anvendelse af statsbanken, der er i modstrid med denne banks formål: at opretholde et sikkert pengevesen. Ja, denne fremgangsmåde er tilmed i strid med grundloven, der siger, at intet statslån kan optages uden ved lov. Jeg ved naturligvis meget vel, at der er en praksis for, at man kan benytte finansministerens foliokonto i nationalbanken som en kassekredit; jeg ved naturligvis meget vel, at der kan være et tidsinterval mellem den dag, udgifterne skal afholdes, og den dag, skatterne går ind. Men om en sådan udligning er der slet ikke tale her. Her er tale om en ganske bevidst statslåns politik, hvor statslånet hentes med en slags falske penge, som nationalbanken stiller til disposition — falske i den forstand, at der ikke står nogen vareproduktion bag. Ved hjælp af sin magt over nationalbanken påtvinger regeringen samfundet en økonomisk situation, hvori kun socialistiske metoder kan anvendes som regulator.

Det konservative folkeparti ser derfor med den dybeste ængstelse på de rettigheder, regeringen har tiltaget sig over nationalbanken gennem sin overtrækspolitik. Vor mistillid til denne regering bygger vi bl. a. på dens afvisning af at bringe denne fremgangsmåde til ophør.

Det er naturligvis ganske konsekvent, når regeringen hævder, at den ikke vil bidrage til nogen yderligere liberalisering. Talemåder om dens principielle kærlighed til en fri handelsomsætning er efter min opfatelse kun sukkerstads. Sålænge man ikke vil de midler, der er nødvendige for at kunne liberalisere, sålænge man altså ikke med de midler, der er til disposition, vil skaffe sig herredømme over betalingsforholdet til udlandet, ser jeg ikke, at regeringen har noget at have sin sympati for en videregående liberalisering i.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen spurgte mig, om jeg ville standse liberaliseringen. Lad mig sige, at med den nuværende regering og med den politik, den fører, kan Danmark ikke tage del i en udvidelse af frilisterne. Deri har det ærede medlem vor begrundelse for, at vi ønsker en anden regering, og det ærede medlem

kender nu vejen til med vor medvirken at nå det resultat, han ønsker sig. Forudsætningerne må skabes, og den nuværende regering nægter at skabe dem.

Betingelser kan jo nemlig ikke alene stilles til udlandet. Der er ingen i dette høje ting, som ikke vil støtte regeringen i dens krav om nedsættelse af udlandets toldsatsler eller i dens kamp mod andre landes dobbeltprissystem eller i dens bestræbelser for at få en vesteuropæisk betalingsordning bedst muligt gennemført. Ja, vi kunne endda tænke os lidt mere ildhu i arbejdet for at opnå et gunstigere bytteforhold mellem vore eksportvarer og importvarer. Men selvom alle disse krav til udlandet bliver opfyldt, er der ingen sikkerhed for, at underskuddet på betalingsbalancen kunne beherskes eller bringes ud af verden.

Den afgørende forudsætning for, at Danmark med frelst samvittighed kan stille sine betingelser til udlandet for en fortsat deltagelse i det vesteuropæiske handelssamarbejde må vi selv skabe ved at føre en økonomisk politik, som muliggør, at vi ved egen hjælp er i stand til at betale de varer, vi bruger.

Jeg forstod på det ærede medlem hr. Axel Kristensens tale, at han opstillede 2 betingelser for venstres tilslutning til dette lovforslag. Den første gik, såvidt jeg hørte, ud på gennem pengepolitikken at skabe de nødvendige forudsætninger for liberaliseringspolitikken. Vi er ganske enige med det ærede medlem og hans parti deri. Den anden gik ud på en fortsættelse af liberaliseringspolitikken, d. v. s. krav om, at regeringens absolutte erklæring om ikke at ville gå videre ad denne vej skulle tilbagekaldes. I modsat fald ville venstre ikke kunne slutte sig til dette lovforslag.

Jeg ved ikke, hvor alvorligt disse krav skal opfattes. Jeg håber, de skal opfattes meget alvorligt, og jeg vil gerne på mit partis vegne erklære, at vi sammen med venstre vil tage standpunkt mod regeringen, hvis kravene ikke opfyldes.

Det ærede medlem satte sine forhåbninger til udvalgsarbejdet. Jeg nærer ikke nogen tro til, at det vil give de resultater, vi ønsker. Jeg synes i og for sig, at efter alt, hvad der offentligt er sagt fra regeringens side, efter den måde, hvorpå nationalbud-